

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2210/99  
van Gérard Caudron (PSE)  
aan de Raad

Betreft: Bankkosten van grensoverschrijdende betalingen

Ondergetekende wil de Raad laten delen in de gevoelens van wanhoop die hem overvallen als hij wordt geconfronteerd met de werkwijze van sommige banken die schandalig hoge banktarieven blijven hanteren voor grensoverschrijdende betalingen in euro's, waarbij bovendien sprake is van een onaanvaardbare ondoorzichtigheid.

De Europese Commissie is zelf bijzonder bezorgd over deze problemen, die een goede integratie van de euro in het dagelijks leven van onze medeburgers in de weg staan en getuigen van een gebrek aan burgerbesef bij de bankinstellingen.

De Commissie voert dan ook sinds het begin van dit jaar talloze onderzoeken uit, waarvan de resultaten op zijn minst onbevredigend kunnen worden genoemd.

De banken die hun tarieven hebben verlaagd vormen een uitzondering. Daarom blijft de Europese Commissie doorgaan met het uitvoeren van onaangekondigde onderzoeken, zoals twee weken geleden in Nederland, Ierland en België.

De onwil van de banksector is evident en hetzelfde geldt voor de lidstaten. Richtlijn 97/5/EG<sup>1</sup> betreffende grensoverschrijdende overmakingen, die voorziet in transparantie van de kosten, had namelijk uiterlijk 14 augustus 1999 in nationale wetgeving moeten zijn omgezet. Als men zich echter op de hoogte wil stellen van de nationale omzettingsmaatregelen wordt voor alle lidstaten hetzelfde antwoord gegeven: "Geen referentie beschikbaar"!! De lidstaten hadden nochtans twee jaar om deze richtlijn in hun wetgeving op te nemen. De termijn is verstreken en de lidstaten kunnen derhalve in gebreke worden gesteld. Wanneer zijn de lidstaten nu eindelijk bereid de verplichtingen voortvloeiend uit het Gemeenschapsrecht na te komen?

---

<sup>1</sup> PB L 43 van 14.2.1997, blz. 25.